

σκοινὴν ὥς τις κ' ἐκοψήν του. Κῆ γὰν τοὺν
ἔλυσεν εἶπεν τουν' Ἡσὺ ἡγάλασες, κ' ἦστι-
μάρτυρας πῶς γέν' ἤθελα νὰ σοὶ κάμου χάριν.
τώρα τοῦ λοιπὸν εἶδης τοὺς τοὺς πουντι-
κοὺς (1) πῶς ἔχουν κ' ἡκεῖνοι χάριν; ἔτσι
νὰ τοῦ ξέρης.

Τοῦ παραμύθου φανερώνει πῶς ἡ ἀνθρω-
πους γὰν κάμνει τὴν καλουσύνην νὰ μὴν
ἡντρανᾶ μὴάλουν κῆ μικρόν. Γιατὶ λέγει κῆ
ἡ Τούρκους «οὐμματακ τὰς πὰς γίκαρά»
τάχα ἡ πέτρα ποῦ ἐν πιάννει τοῦ ἡμάτιν
σου, σπάνει κηφάλιν.

Τὰ ἄλλα ἰδιώματα τῆς Λειψισιακῆς
γλώσσης εἰσὶ βαρβαρισμοὶ καὶ τουρκισμοί·
οἷον· ἡδὼ ἐν τοὺν ἀλουκότῃσα, γιατί εἶχα
ταβιν, κ' ὑπῆα κ' ἡγένηκα μουραφᾶς, κ'
ἡκεττίρτῃτῃσα κῆ τοὺς μαρτύρους, κ' ἡγένην
χόημιν, κ' ἡδὼν τοῦ ἡλάμην. Ἡπογλέττι-
σάν τουν κ' ἡκαμήν του ἡκράριν, κ' ὕστερα
ἡκαμήν του ἡνικάριν. X.

(1) ἡ πληθυντικὴ αὕτη αἰτιατικὴ εἶναι δωρι-
κῆ· γίνεται δὲ μόνον ἐν ταῖς ὁμοτόναις· οἷον
τοὺς πολλοὺς=πολλοὺς· τοὺς καλῶς κῆ τοὺς κα-
κῶς=τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς κακοὺς.

ΛΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

ΥΠΟ Κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια.)

Ἰώ.

Τίς ἡ γῆ καὶ τί γένος; καὶ τίνα νὰ πῶ
ὅτι βλέπω ἐδῶ, ὅν πετρώδη δεσμά
περιθλίβουν δεινῶς;
ἀμαρτίας δὲ τίνας σὲ φθείρει ποινή;
νὰ δηλώσης δὲ ποῦ
γῆς ἡ τάλαιν' ἐγὼ ἐπλανήθην·

ἄ ἄ

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Ε΄.)

κεντᾶ τις οἷστρος τάλαινάν με πάλιν·
τοῦ ἐγχωρίου Ἄργους εἰδῶλον, φεῦ,
τὸν πολυόμματον βλέπω βοσκόν·
ὄμμα δολερὸν ἔχει πάντ' αὐτός.
κι' ἀποθανόντα γῆ δὲν τὸν καλύπτει,
ἀλλ' ἐμὲ τὴν ἀθλίαν
καὶ ἐκ τοῦ Αἰδοῦ πάντα κυνηγεῖ.
καὶ νῆστιν μὲ πλανᾶ πολλοῦ ἔς ἀμμώδη
γῆν.

σύριγξ ἐν κηρῷ βοῦζει πολὺ
ὑπνωτικὸν σκοπόν· ἰὼ, ἰὼ, πᾶ πᾶ.
ποῦ, πῶ πῶ ποῦ μὲ φέρει ἡ πλάνη μακράν;
εἰς τί με εὔρες τάχ' ὅτι ἡμάρτησα
κι' εἰς πάθη τοιαῦτα μ' ἐρύψες· αἰβοῖ,
μυιᾶγγικτῇ καὶ φοβισμένη
ἔξω φρενῶν καὶ παράφορος πάγω.
εἰς τὸ πῦρ νὰ μὲ κάψῃς ἢ εἰς τὴν γῆν νὰ μὲ
κρύψῃς

ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψον βορᾶν.
ταύτην τὴν δέησιν μὴ
μοῦ στερήσης, θεέ.
ἡκανῶς μ' ἐβασάνισ' ἡ πλάνη
οὐδ' ἡξέυρω τὸ πάθος πῶς
θ' ἀποφύγω τέλος.
ἀκούεις τῆς βουκέρου κόρης τὴν φωνήν;
Προμηθεύς.

Πῶς δὲν ἀκούω κόρην τὴν οἰστρήλατον,
Ἰνάχου παῖδα, ἣν περιπαθῶς ὁ Ζεὺς
ἔρᾳται καὶ νῦν δρόμους σταδιοδρομεῖ
μακροῦς, ὑπὸ τῆς Ἥρας βίᾳ μισητῇ;
Ἰώ.

Πόθεν σὺ τοῦ πατρός μου τὸ ὄνομα ξέρεις;
εἰπέ μου τὴν ἀθλίαν τίς
εἶσαι, τίς ταλαίπωρε,
καὶ οὕτω ἀκριβῶς μὲ προσφωνεῖς,
καὶ τὸ θεόθεν μ' ὠνόμασας πάθος,
ὅπερ κεντᾶ, μὲ μαραίνει μὲ κέντρα συχνά,
σκιρτήματα δὲ
μ' ἔφεραν πάσχουσιν ταχὺ ὡς ἐδῶ·
Ἥρα μ' ἐδάμασεν εἰς τὴν ἐργὴν τῆς
κακοδαίμονος ποιοῖ, οἷ, οἷ
πάσχουσιν ὅσα ἐγὼ;
ἀλλὰ καθαρώς
δήλωσόν μοι τί μένει
ἀκόμη νὰ πάθω.
τινὰ μηχανὴν καὶ ἰατρικὸν

λέγε, ἂν ξεύρης,
φώνει, δείξον στήν πλανωμένην κόρην.

Προμηθεύς.

Σαφῶς θὰ εἶπω ὅ,τι παρ' ἐμοῦ ζητεῖς,
οὐχὶ αἰνιγματώδη, ἀλλ' ἀληθινά,
ὥς δίκαιον, πρὸς φίλους ἂν τις ὁμιλῇ.
δοτῆρα βλέπεις Προμηθεά τοῦ πυρός.

Ἰώ.

Προμηθεῦ ταλαίπωρ', ὦ κοινὴ ὠφέλεια
ἀνθρώπων πάντων, πάσχεις τίνας ἔνεκεν;

Προμηθεύς.

Ἐπαυσα μόλις νὰ θρηνῶ τοὺς πόνους μου.

Ἰώ.

Τὴν χάριν ταύτην δὲν θὰ κάμης εἰς ἐμέ;

Προμηθεύς.

Τί θέλεις λέγε' πᾶν ὅα μάθης παρ' ἐμοῦ.

Ἰώ.

Δήλωσον ποῖος εἰς τὸν βράχον σ' ἔδεσεν.

Προμηθεύς.

Βουλὴ Διὸς μὲν, τοῦ Ἡφαίστου δὲ ἡ χεὶρ.

Ἰώ.

Καὶ τίνας ἁμαρτίας ἐκπληροῖς ποινὴν;

Προμηθεύς.

Ἄρχει τοσοῦτον, ὅσον σοὶ ἐδήλωσα.

Ἰώ.

Πρὸς τούτοις πότε ἡ ταλαίπωρος ἐγὼ,
εἶπέ, τὸ τέλος θὰ ἰδῶ τῆς πλάνης μου.

Προμηθεύς.

Νὰ μὴ τὸ μάθης εἶνε προτιμότερον.

Ἰώ.

Ὅ,τι νὰ πάθω μέλλω μὴ τὸ κρύψης με.

Προμηθεύς.

Δὲν σοῦ στερῶ λοιπὸν τὸ δῶρημα αὐτό.

Ἰώ.

Καὶ διατὶ τὸ πᾶν δὲν λέγεις παρευθὺς;

Προμηθεύς.

Δὲν σὲ φθονῶ' πλὴν φόβος μὴ συνταραχθῇς.

Ἰώ.

Μὴ φρόντιζέ τι πλέον' μ' εἶν' εὐχάριστον.

Προμηθεύς.

Ἄφοῦ καὶ προθυμεῖσαι, λέγω' ἄκουε.

Χορός.

Ἀκόμη μὴ' κ' ἐμένα εὐχαρίστησον
τὸ πάθος ταύτης πρῶτον ἅς ἐκμάθωμεν,
αὐτῆς διηγουμένης πᾶσαν τύχην της,
τῶν δ' ἄθλων τὰ λοιπὰ ἅς μάθῃ παρὰ σοῦ.

Προμηθεύς.

Λοιπὸν, Ἰοῖ, θὰ φέρης χάριν εἰς αὐτάς,
καὶ μάλιστα' ὅτι τοῦ πατρὸς εἶν' ἀδελφαί.
τὸ ν' ἀποκλαύσῃ καὶ τὴν τύχην νὰ θρηνῇ
ἐκεῖ, ὅπου τὰ δάκρυά τις θὰ κινῇ
τῶν ἀκουόντων, χρόνου ἄξιον τριβῆς.

Ἰώ.

Ἀδύνατόν μοι εἶνε τὸ νὰ μὴ πεισθῶ
σαφῶς δ' ὅπερ ζητεῖτε καὶ θὰ μάθετε,
καίτοι αἰσχύνομαι καὶ λέγουσα τὸ πῶς
θεόθεν τὴν μορφήν μου συμφορὰ δεινὴ
διέφθειρε κι' ἀθλίως κατεχείμασεν.
αἰεὶ εἰς παρθενῶνά μου ὀνειράτα
ἐπανερχόμενα μὲ λόγους πιστικούς
μὲ ἀπεπλάνων· κόρη λίαν εὐδαιμον
διατὶ παρθένος ἔτι, ἐνῶ δύνασαι
νὰ τύχης γάμου τοῦ ὑψίστου, ὅτι Ζεὺς
ἐρᾷταί σου πολὺ καὶ θέλει μετὰ σοῦ
ἐντίμους σχέσεις νὰ συνάψῃ γαμικάς.
ὦ παῖ, μὴ ἀπορρίψῃς γάμον τοῦ Διὸς,
ἀλλ' ἐξελθ' εἰς λειμῶνα Λέρνης τὸν βαθὺν,
εἰς τοῦ πατρὸς τὰς ποίμνας καὶ βουστάσια,
ὁ πάθος ὅπως τοῦ Διὸς μετριασθῇ.
τοιαῦτα πᾶσαν νύκτα μ' ἐπεσκέπτοντο
ὀνειράτα τὴν δύστηνον, ἕως οὗ δὰ
εἰς τὸν πατέρα νὰ τὰ λέγω τόλμησα.
ὁ δ' εἰς Δελφοὺς καὶ εἰς Δωδώνην ἔστελλε
πολλοὺς νὰ ἐρωτήσουν, τὸ τί ἔπρεπε
νὰ πράττῃ ἢ νὰ ἑλέγῃ ἀρεστὸν θεοῖς.
ἦλθαν δὲ οὗτοι ἀναγγέλλοντες χρησμούς
δυσεξηγήτους καὶ διόλου εὐκρινεῖς.
τέλος δὲ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰναχὸν φωνή,
ἥτις σαφῶς καὶ ἐναργῶς ἐπέπληττεν,
ἔξω τοῦ οἴκου νὰ μὲ ρίψῃ λέγουσα,
εἰς ἔσχατα γῆς νὰ πλανῶμ' ἐλεύθερα.
κι' ἂν μὴ θελήσῃ, φλογερὸς ἐξ οὐρανοῦ
ὁ κεραυνὸς θὰ σθέσῃ πᾶν τὸ γένος του.
εἰς ταῦτα τοῦ Λοξίου τὰ μαντεύματα
πεισθεῖς ἀπὸ τοῦ οἴκου μ' ἐξεδίωξεν,
χωρὶς νὰ θέλῃ, μηδ' ἐγὼ· ἀλλ' ὁ Διὸς
ἠνάγκαζε βιαίως τοῦτον γαλινός.
κεῖθός μορφή καὶ φρένες διεστράφησαν,
καὶ κερασφόρος γίνομαι ἕως μὲ βλέπετε
βωδόμυια δὲ μὲ κεντᾷ ὀξύτατα
κι' ὥς μαινομένη πίπτω εἰς τὸ εὐποτον

τῶν Κεχρηῶν τὸ ῥεῦμα καὶ εἰς τὴν ἀκτὴν
τῆς Λέρνης· Ἄργος δ' ὁ ἐγγώριος εὐθύς
ὀργίλος ὡς βουκόλος ἠκολούθει με,
πυκνὰ βλέμματα ῥίπτων κατοπίσω μου,
αἰφνήδιος δὲ θάνατος κ' ἀνέλπιστος
τὸ ζῆν τὸν ἀπεστέρησ'· οἷστρος δ' ἐκ θεοῦ
εἰς γῆς ἐλκύει με τὰ τετραπέρατα·
ἀκούεις τὰ γενόμεν'· ἂν δ' ἔχῃς νᾶπῃς
τίς ἔτι πόνος μένει, λέγε δᾶ, μηδὲ
οἰκτεῖρων παρηγόρει μὲ τὰ ψεύματα·
διότι ψεῦδος εἶνε πάθος αἰσχιστόν·

Χορός.

Ἄ ᾧ, ἐξ' ἀπεδῶ, φεῦ,
πῶποτε πῶποτε δὲν ἐπεθύμουν
λόγοι παράξενοι νὰ ἔλθουν εἰς τὰ ὦτά μου,
οὐδὲ τοιαῦτα πάθη
δυσθέατ' ἀνυπόφορα
καὶ μιὰ καὶ φοβερά
νὰ θλίβουν τὴν ψυχὴν μου
μὲ τὸ δίστομον κέντρον.
ἄλλοι ἄλλοι, μοῖρα μοῖρα,
ἔφριξ' ἰδοῦσα τῆς Ἰοῦς τὴν πρᾶξιν.

Προμηθεύς.

Στενάζεις καὶ τρομάζεις σὺ προτῆτερα·
ἔως νὰ μάθῃς, στάσου δᾶ, καὶ τὰ λοιπά.

Χορός.

Παράστησον καὶ λέγε· εἰς τοὺς πάσχοντας
γλυκὺ τὸ προγινώσκειν τὰ λοιπὰ κακά.

Προμηθεύς.

Ἡ πρώτη ἐπληρώθη περιέργεια
τὸ μέρος μου εὐκόλως, ἐπειδὴ αὐτὴ
τὸ πρῶτον ἐζητεῖτε νὰ διηγηθῇ
τὴν συμφορὰν τῆς πάσαν, ἵνα μάθητε.
ἀκούσατε νῦν τὰ λοιπὰ, ἐξ ἧρας τί
ἡ κόρη αὕτη πέπρωται νὰ ὑποστῇ.
καὶ σὺ, Ἰνάχου σπέρμα, εἰς τοὺς λόγους μου
δὸς προσοχὴν, νὰ μάθῃς τέρμα τῆς ὁδοῦ·
καὶ πρῶτον μὲν ἐντεῦθεν πρὸς ἀνατολὰς
στραφείσα βαίνει γῆν ἀκαλλιέργητον.
θὰ φθάσῃς δ' εἰς τοὺς Σκύθας, οἱ νομαδικῶς
πλεκτὰς εἰς στέγας φέροντ' ἐπ' ὀχήματος,
μετέωροι οἰκοῦντες, τόξα ἔχοντες.
εἰς τοὺς μὴ ἐγγίξῃς· τοὺς δὲ πόδας σου
ἀκτῆς ἐκ βαρυστόνου ἀπομάκρυνε·
ἀριστερόθεν δὲ σιδηροτέκτονες
οἱ Χάλυβες οἰκοῦσιν, οὓς νὰ φυλαχθῇς.

ἀνήμεροι εἶν' οὗτοι καὶ ἀφιλόξενοι.

θὰ φθάσῃς δὲ εἰς τὸν Ὑβρίστην ποταμὸν
οὐχὶ ψευδώνυμον τὸν καὶ δυσπέραστον.
νὰ μὴ περάσῃς τοῦτον, πρὶν εἰς Καύκασον,
τὸ ὕψιστον τοῦτ' ὄρος, ἔλθῃς ἴσ' ἐκεῖ,
ὅθεν πηγάζει οὗτος ἐκ τῶν ῥάχεων
ὁ ποταμός· τὰς δὲ οὐρανομήκεις του
ἀφοῦ περάσῃς καρυφάς, μεσημβρινῶς
νὰ πορευθῇς, ὅθεν θὰ ἔλθῃς εἰς τὸν στρατὸν
τῶν Ἀμαζόνων τὸν μισάνορ', οἵτινες
θὰ κατοικήσουσιν τὴν Θεμισκυραν ποτὲ
περὶ Θερμῶδοντ', ἐνθ' ἐκτείνεται ἡ σκληρὰ
Σαλμυδησσὸς ὡς γνάθος, πόντος ἄξενος,
ἐχθρὰ εἰς ναύτας καὶ τῶν πλοίων μητρυιά.
αὐταὶ θὰ σ' ὀδηγήσουσιν λίαν φιλικῶς.
ἰσθμὸν δ' ἐπὶ τὰς πύλας λίμνης τὰς στενάς
Κερμερικὸν θὰ ἔλθῃς, τοῦτον ἄφοβος
πορθμὸν λιποῦσα πέρασον Μαιωτικόν.
πολὺς δὲ λόγος θὰ ὑπάρχῃ ἐν θνητοῖς
αἰετῆς σῆς πορείας, ἥς ἐπώνυμον
Βόσπορος θᾶνε· ἅμα δὲ ἀφήσασα
Εὐρώπης πεδιάδας, εἰς τὴν ἡπειρον
θὰ ἔλθῃς τῆς Ἀσίας. ἄρα φαίνεται
ὁ τύραννος ὁ τῶν θεῶν εἰς ἅπαντα
πῶς εἶνε βίαιος· μὲ ταύτην τὴν θνητὴν
νὰ σμίξῃ θέλων εἰς τὰς πλάνας ἔρριψεν.
πικρὸν μνηστῆρα, κόρη μου, τοῦ γάμου σου
ἐπέτυχες· τὰ ὅσα νῦν μοῦ ἤκουσας,
μὴ νόμιζ' ὅτι εἶνε καὶ προίμια.

Ἰώ.

Ἄλλοι εἰς ἐμέ.

Προμηθεύς.

Βαρυστενάζεις πάλιν σὺ καὶ τί λοιπὸν
θὰ κάμῃς, ὅταν μάθῃς τὰ ἐπίλοιπα·

Χορός.

Καὶ ἄλλα ταύτης θὰ εἰπῇς παθήματα·

Προμηθεύς.

Τρικυμιῶδες πέλαγος τῆς συμφορᾶς.

Ἰώ.

Καὶ τί κερδίζω ζῶσα καὶ δὲν ῥίπτομαι
ταχέως κάτω ἀπὸ τούτων τῶν κρημνῶν;
θάπηλλατόμην οὕτω πάντων τῶν κακῶν
διότι ἄπαξ τὸ θανεῖν καλλίτερον
παρὰ τὸ καθ' ἡμέραν βασανίζεσθαι.

Προμηθεύς.

Δυσκόλως σὺ βεβαίως θὰ ὑπέφερες

τοὺς ἄθλους μου, ὅστις δὲν ἔχω θάνατον·
ὅα ἦτο οὗτος τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴ.
τανῦν δὲν ἔχω τέλος τι προκείμενον
τῶν πάντων, πρὶν ἂν πέσῃ Ζεὺς ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Ἰώ.

Καὶ εἶνε τοῦτο πρᾶγμα δυνατόν ποτε ;

Προμηθεύς.

Ἰδοῦσα τοῦτο, ὡς νομίζω, θά χαρῆς.

Ἰώ.

Πῶς ὅχι, ἥτις τόσα πάσχω ἐκ Διός.

Προμηθεύς.

Λοιπὸν πῶς τοῦτο οὕτως ἔχει ἤξευρε.

Ἰώ.

Τὸ σκῆπτρον δ' ὑπὸ τίνος θά ἀφαιρεθῇ ;

Προμηθεύς.

Αὐτὸς ἐκ τῶν ματαίων βουλευμάτων του.

Ἰώ.

Μὲ ποῖον τρόπον, εἰμὴ βλάπτει, δῆλωσον.

Προμηθεύς.

Εἰς γάμον θάλλῃ οὕτω καὶ θάγανακτῇ.

Ἰώ.

Θεοῦ ἢ καὶ ἀνθρώπου ; εἰ ρητὸν, εἰπέ.

Προμηθεύς.

Τοῦ τίνος ; τοῦτο ὅχι, εἶνε ἄρρητον.

Ἰώ.

Ὑπὸ τῆς γυναικὸς του θά ἐκθρονισθῇ ;

Προμηθεύς.

Θά τῷ γεννήσῃ αὕτη παῖδι ἀνώτερον.

Ἰώ.

Δὲν εἶνε τρόπος νὰ ποφύγῃ τοῦτο δά ;

Προμηθεύς.

Ποσῶς, πλὴν ἂν ἐγὼ ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῶ.

Ἰώ.

Καὶ τίς ὁ λύσων εἶνε, ἄκοντος Διός ;

Προμηθεύς.

Ἐκ τῶν ἐκγόνων σου θά ἦνέ τις αὐτός.

Ἰώ.

Πῶς ; παῖς ἐμὸς θά σ' ἀπαλλάξῃ τῶν κακῶν ;

Προμηθεύς.

Δέκατος τρίτος γόνος ἐκ σῆς γενεᾶς.

Ἰώ.

Ὁ χρησμὸς οὗτος δὲν εἶν' εὐεξήγητος.

Προμηθεύς.

Καὶ μὴ ζητῆς νὰ μάθῃς ἄλλους πόρους σου.

Ἰώ.

Προτείνας κέρδος, μὴ μου νῦν τὰποστερῆς.

Προμηθεύς.

Ἐκ δύο λόγων δίδω σοι τὸν ἕτερον.

Ἰώ.

Εἰπέ ἐκ τίνων, θά ἐκλέξω δὲ ἐγώ.

Προμηθεύς.

Ἰδού· ἢ τοὺς λοιποὺς θά εἴπω πόρους σου

ἢ κεῖνον, ὅστις μέλλει νὰ λυτρώσῃ με.

Χορός.

Τὸ μὲν ἐκ τούτων εἰς αὐτὴν, τὸ δ' εἰς ἐμὲ
θέλησον νὰ χαρίσῃς, μηδ' ἀπαξιοῖς.

κ' εἰς ταύτην μὲν τὴν πλάνην τὴν λοιπὴν
εἰπέ,

εἰς δὲ ἐμὲ τὸν λύσοντα· αὐτὸ ποθῶ.

Προμηθεύς.

Ἀφοῦ ζητεῖτε, δὲν ἐναντιώνομαι

νὰ μὴ σὰς εἴπω πᾶν ὅ,τι χρειάζεσθε.

καὶ πρῶτον, Ἰοῖ, σοῦ τὰς πλάνας θά εἴπω,
εἰς τὸν νοῦν σου τὰς ὁποίας νὰ ἐγγράψῃς σὺ.

ὅταν περάσῃς ῥοῦν ἡπείρων σύνορον

ἡλίου πρὸς τὰς φλογεράς ἀνατολάς,

διὰ θαλάσσης φλοίσβου—ἕως ἀφίχθῃς

Κισθίνης εἰς τὰ μέρη τὰ Γοργόνεια,

ἐνθ' αἱ Φορκίδες κόρσι εἶνε αἱ γρηαί,

κυκνόμορφοι κ' αἱ τρεῖς μὲ ὄμμα ἐν κοινόν,

μονόδοντες, ὅς οὔτε ἥλιος ποτὲ

οὔτ' ἡ σελήνη φέγγει ἐν καιρῷ νυκτός.

πλησίον τούτων ἀδελφαὶ κατάπτεροι

αἱ τρεῖς Γοργόνες δρακοντόμαλλοι στρυφνοί,

ὅς ἄμ' ἰδὼν θνητός τις παύει τοῦ νὰ ζῇ.

τοιοῦτο μὲν σου λέγω τῷδε φράριον.

καὶ ἄλλο θέαμ' ἄκουσον δυσθέατον·

ἀφώνους κύνας τοῦ Διὸς νὰ φυλαχθῇς,

τοὺς ὀξυστόμους γρύπας, καὶ μονόφθαλμον

Ἀριμασπῶν ἱππέων στράτευμ', οἵτινες

οἰκοῦσι πέριξ χρυσοῦρου Πλούτωνος.

τούτους μὴ πλησιάζῃς· μακρυνὴν δὲ γῆν

θά φθάσῃς μέλαν γένος, οὐ πρὸς τὰς πηγὰς

οἰκοῦσι τοῦ ἡλίου, ἐνθ' ὁ ποταμὸς

Αἰθίοψ, τούτου εἰς τὰς ἔχθρας βάδιζε,

ἕως νὰ φθάσῃς καταρράκτην, καὶ ἐκεῖ

ἐκ τῶν ὀρέων, ἃ καλοῦνται Βύβλινα,

ὁ ἱερὸς καὶ εὐρύς Νεῖλος χύνεται.

οὗτος θά σ' ὀδηγῇ εἰς τὴν τρίγωνον

τοῦ Νεῖλου χώραν, ὅπου πέπρωται καὶ σὺ

νὰ ἔχῃς ἀποικίαν καὶ τὰ τέκνα σου.

εἴαν τι τούτων βλέπῃς κάπως σκοτεινόν,

πάλιν ἐρώτα καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
πλείον' ἢ ὅσον θέλω δὰ ἔχω σχολήν.

Χορός.

Ἄν μὲν εἰς ταύτην ἔχης ἔτι νὰ εἰπῇς
τῆς ὀλεθρίου πλάνης ἀφειμένον τι,
νὰ λέγῃς· ἂν δὲ πάντ' ἐρρέθησαν, ἡμᾶς
τὴν χάριν δὸς ἐκείνῃ, ἣν ζητήσαμεν.

Προμηθεύς.

Τὸ τέρμα τῆς πορείας ἤδη ἤκουσεν·
ἵνα δὲ μάθῃ ὅτι λέγω βέβηκα,
πρὶν εἰδῶ ἔλθῃ ὅσα ἔπαθε θάπῳ,
παρέχων τοῦτο λόγων μου τεκμήριον·
ἀλλὰ θὰ παραλείψω τούτων τὰ πολλὰ,
εἰς τὸ τέρμα δὲ τῆς πλάνης σου θὰ μεταβῶ.
ἀφοῦ εἰς τὰ πεδία ἤλθες Μολοσσῶν,
περὶ Δωδώνῃν τε τὴν ὑψικόρυφον,
ἐνθα μαντεῖον κεῖται θεσπρωτοῦ Διὸς,
τεράστιόν τι πρᾶγμα, δρῦες μαντικάι,
ὑφ' ὧν προσηγορεύθης λίαν καθαρῶς
καὶ ἄνευ αἰνιγμάτων τοῦ Διὸς γυνή.
ἐντεῦθεν παραλίως ἀπεσκίρτησας
ἐξ οἴστρου πρὸς τὸν κόλπον Ῥέας τὸν βαθύν,
ἐξ οὗ περιπλανᾶσαι ἀθλιώτατα.
εἰς δὲ τὸ μέλλον τοῦτο δὰ τὸ πέλαγος
Ἰόνιον, σοὶ λέγω, ὀνόμαζέται,
μνημεῖον εἰς τὸν κόσμον τῆς πορείας σου.
σημεῖα ἔχεις ταῦτα τοῦ ἐμοῦ νοός,
πῶς βλέπει πλέον παρὰ τὸ φαινόμενον.
τὰ δὲ λοιπὰ ἐντεῦθεν θὰ εἰπῶ κοινῶς
ἀναλαβὼν τοῦ λόγου πάλιν τὴν σειράν.
εἰς τὰ ἔσχατα ὑπάρχει πόλις Κάνωδος,
εἰς τὸ στόμ' αὐτὸ τοῦ Νείλου καὶ τὸ πρόσχωμα,
εἰδῶ σὲ κατασταίνει ἔμφορον ὁ Ζεὺς.
ἐπώνυμον δὲ τοῦ Διὸς τῆς ἐπαφῆς
θὰ τέξης μέλαν' Ἐπαφον, ὅστις τὴν γῆν,
ὅσῃν ἀρδεύει Νεῖλος, θέλει καρπωθῆναι
καὶ πέμπτη γέννα τούτου μὲ πεντήκοντα
εἰς Ἄργος τέκνα θ' ἔλθῃ παρὰ θέλησιν
Θηλεία, γάμον φεύγουσα συγγενικόν
τῶν ἐξαδέλφων· οὗτοι δ' ὑπὸ ἔρωτος
τετρομαγμένοι ὡς ἱέρακες ἐγγυὲς
περιστερῶν κατόπιν ἐπιτρέχοντες
θὰ ἔλθουν γάμους ἵνα κυνηγήσωσι
τοὺς ἀπαισίους, θὰ φθονῇ δέ τις θεὸς
τὰ σώματά των· γῆ δὲ θὰ δεχθῇ αὐτοὺς
ἡ Πελασγία, Ἄρης θηλυκόφρονος

ἀφοῦ δαμάσῃ τούτους ἐν κειρῷ νυκτός·
ἕκαστον ἄνδρα θὰ φονεύσῃ ἢ γυνή
εἰς αἶμα ξίφος βάψασα ἀμφίστομον.
τοιοῦτος γάμος εἴθε ἔλθῃ τοὺς ἐχθρούς.
μίαν δὲ κόρην μόνην ἔρωι θὰ κρατῇ
ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ συνεύνου τῆς μακρᾶν
μὲ τὴν καρδίαν μαλακὴν· θὰ θέλῃ δὲ
τὸ ἕτερον τῶν δύο, μᾶλλον τὸ νομα
ἀνάλκιδος ἢ μισαφόνου νὰ κληθῇ.
ἐν Ἄργει αὕτη γένος δὰ βασιλικὴν
ὑὰ τέξῃ· ταῦτα χρεῖαν λόγου ἔχουσι
μακροῦ πρὸς πάντων ἀκριβῆ ἀφήγησιν·
ἐκ ταύτης ὁμῶς τῆς σποράς θὰ γεννηθῇ
περίφρομος τὰ τόξα, ἄμα τολμηρὸς,
ὅστις ἀπὸ τῶν πόνων θὰ λυτρώσῃ με.
χρησὸν τοιοῦτον μ' εἶπεν ἡ παλαίγονος
ἡ Τιτανίς ἡ Θέμις μήτηρ ἡ ἐμή.
τὸ ὅπως δὲ καὶ ποῦ, αὐτὰ χρειάζονται
πολὺν νὰ εἰπῶ λόγον καὶ δὲν σ' ὀφειλῶν.

Ἰώ.

Ἄλλα ἐλελεῦ, πάλιν με σπαρχυμὸς
καὶ μανία τῆς φρένας μου καίει κρυφά,
ἡ ἀκμή δὲ τοῦ οἴστρου κεντᾷ χωρὶς πῦρ,
ἡ καρδία λακτίζει ὑπὸ φόβου τὸν νοῦν
καὶ τὸ ὄμμα γυρίζει ὡς τροχὸς ἐλικτῶς.
παραφέρομαι δὲ ὑπ' ἀπλήστου ὀνείρου,
ὑπὸ λύσσης τῆς γλώσσης εἰμὶ ἀκρατὴς
καὶ οἱ λόγοι μου μάτην κτυποῦν θολεροὶ
συμφορᾶς εἰς τὰ κύματ' ἀγρίας.

Χορός.—Στροφή.

Ὅντως σοφὸς, ναὶ σοφὸς,
ὅστις τοῦτο πρῶτος συνέλαβ' εἰς νοῦν
καὶ διὰ γλώσσης ἐξέφρασεν,
ὅτι νὰ συμπεθεριάζῃ τις πρὸς τοὺς ὁμοίους
εἶνε τὸ πάντων καλλίτερον. του
μήτε τῶν πάνυ πλουσίων τοὺς γάμους
μήτε τῶν μέγα ἐχόντων τὸ γένος ὁ χειρο-
βίωτος νὰ πιθυμῇ.

Ἀντιστροφή.

μήποτε μήποτε, ὦ
Μοῖραι θεῖαι, σύνευνον εἴθε Διὸς
μή με ἰδῇτε ὑπάρχουσιν,
μηδὲ ὑπ' ἄνδρα νὰ ἔλθῃ τοιοῦτον οὐράνιον.
τὴν παρθενίαν τὴν μίσκινδρον
βλέπους· Ἰοῦς συνταράσσομαι, ἥτις
σφόδρα μ' ἀφόρητον πλάνην ὑφ' Ἡρας

τρώγεται ἢ δύστηνος ἀνηλεῶς.
 δι' ἐμὲ πῶς ὁ γάμος εἶνε ὀμάλως
 δὲν φοβοῦμαι· μηδ' ὄμμα εἶθε
 θεοῦ μὲ ἰδῆ κρείττονος τὸ ἄφρευκτον.
 οὗτος ὁ πόλεμος εἶνε ἀμάχητος καὶ ἀπορίαν
 πορίζων,
 οὐδ' ἔχω τί νὰ γείνω· τοῦ Διὸς δὲν βλέπω
 πῶς νὰ φύγω τὴν βουλήν.

Προμηθεύς.

Βεβαίως ἂν καὶ αὐθαδὲς τὸ φρόνημα
 ἔχει ὁ Ζεὺς, θὰ γείνη ὁμῶς ταπεινός,
 ἀφοῦ σὸν γάμον τοῦτον ἐτοιμάζεται,
 ὅστις θὰ τὸν ἐκβάλῃ ἐκ τῶν θρόνων τοῦ
 καὶ ἐκ τῆς βασιλείας ἀδοξότατα.
 τοῦ δὲ πατρός τοῦ Κρόνου τότε ἡ ἀρὰ
 ὀλοτελῶς θὰ πληρωθῇ, ἣν κατ' αὐτοῦ
 ἤρθετο πίπτων θρόνων αἰώνιων τοῦ.
 τοιοῦτων πόνων ἐκφυγὴν οὐδεὶς θεὸς
 θὰ δύναται νὰ δείξῃ πλὴν ἐμοῦ σαφῶς.
 ἐγὼ γνωρίζω ταῦτα καὶ τὸ πῶς· καὶ νῦν
 θαρρῶν εἰς ταῦτ' ἄς κἀθήται στὰ ὑψηλὰ
 πιστὸς στοὺς κτύπους καὶ βροντὰς καὶ κε-
 ραυνοὺς

πῦρ πνέοντας ἄς ῥίπτῃ κάτω ἐκ χειρῶν,
 οὐδόλως ταῦτα θὰ τὸν βοηθήσωσι,
 τὸ νὰ μὴ πέσῃ πτώσιν λίαν ἄτιμον.
 τοιοῦτον ἐτοιμάζει παλαιστὴν αὐτὸς
 ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν, τέρας δυσμαχώτατον,
 ὅστις θὰ εὖρῃ φλόγα καὶ τοῦ κεραυνοῦ
 πολὺ δυνατωτέρα, κτύπον τε δεινὸν
 βροντῶν ἀνώτερον καὶ τὸν σεισμὸν αὐτὸν,
 τὸ πάθος τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν τρίαιναν,
 τοῦ Ποσειδῶνος θὰ σκορπίσῃ τὴν αἰχμὴν.
 ἀφοῦ δὲ πέσῃ ὑπὸ πούτου τοῦ δεινοῦ,
 θὰ μάθῃ τί 'νε ἡ δουλεία κη' ἀρχή.

Χορός.

Σὺ ὅσα θέλεις ἐκτοξεύεις κατ' αὐτοῦ.

Προμηθεύς.

Ἄ καὶ θὰ γίνουν λέγω καὶ ἃ βούλομαι.

Χορός.

Καὶ εἰν' ἐλπίς τις νὰ δεσπόσῃ τοῦ Διός;

Προμηθεύς.

Καὶ τούτου θ' ἄχῃ πόνον δ' ἀβαρύτερον.

Χορός.

Πῶς δὲν φοβεῖσαι ταῦτα οὕτω ἐκστομῶν.

Προμηθεύς.

Τί νὰ φοβῶμαι, ὅς δὲν ἔχω θάνατον.

Χορός.

Ἀλλὰ σοῦ δίδει ἄθλόν τι χειρότερον.

Προμηθεύς.

Λοιπὸν ἄς πράξῃ πάντα προσδοκῶ ἐγώ.

Χορός.

Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

Προμηθεύς.

Προσεύχου, σέβου, τίμα σὺ τὸν ἄρχοντα.

ὁ Ζεὺς μὲ μέλει· λίγον ἢ καὶ τὸ μηδέν.

ἄς πράττῃ, ἄρχῃ χρόνον τοῦτον τὸν βραχύν,
 ὡς θέλει· δὲν θὰ ἄρχῃ ὡς αἰώνιος.

ἀλλὰ τὸν ταχυδρόμον βλέπω τοῦ Διός,

τοῦ νέου τοῦ τυράννου τὸν διάκονον·

πάντως τι νέον ν' ἀναγγεῖλῃ ἔρχεται.

Ερμῆς.

Τὸν σοφιστὴν σὲ τὸν πικρὸν κύπερπικρον,

τὸν ἁμαρτήσαντα πρὸς τοὺς θεοὺς, θνητοὺς

τιμῶντα δὲ, τὸν κλέπτην λέγω τοῦ πυρός,

σὲ ὁ πατὴρ προστάζει γάμους νὰ εἰπῇς,

ἐξ ὧν κομπάζεις, θὰ ἐκπέσῃ τῆς ἀρχῆς.

καὶ ταῦτα ὅχι ὅμως μὲ αἰνίγματα,

αὐτὰ δὲ ἕκαστα νὰ λέγῃς, μὴ διπλᾶς

ὁδοὺς προβάλλῃς· βλέπεις ὅτι, Προμηθεῦ,

ὁ Ζεὺς τοιαῦτα δὲν τὰ δέχεται ποσῶς.

Προμηθεύς.

Σεμνὸν τὸν λόγον ἔχεις καὶ τὸ φρόνημα

λίαν πολὺ ὡς ὑπηρέτης τῶν θεῶν.

οἱ νέοι νέαν ταύτην ἔχετε ἀρχήν,

νομίζετε δὲ ἄλυπα ἀνάκτορα

διὰ παντὸς οἰκεῖτε· δὲν εἶδον ἐγώ

ἐκ τούτων δύο ἐκπεσόντας βασιλεῖς;

καὶ τρίτον τοῦτον τὸν παρόντα θὰ ἰδῶ

καὶ αἰσχιστὰ καὶ τάχιστα· μὴ νόμιζε

πῶς φρίττω καὶ φοβοῦμαι τούτους τοὺς θεοὺς;

ὅλως διόλου ὅχι· σὺ δὲ τὴν ὁδόν,

ἣν ἤλθες, πάλιν λάμβανε ταχύτατα.

οὐδὲν θὰ μάθῃς τούτων ὅσων μ' ἐρωτᾷς.

Ερμῆς.

Τοιαῦται ὁμῶς καὶ προτοῦ αὐθάδειαί

εἰς ταύτας σὲ τὰς συμφορὰς κατέρριψαν.

Προμηθεύς.

Τῆς σῆς λατρείας, ἤξευρε καλῶς, ἐγώ

τὴν δυστυχίαν ταύτην δὲν θ' ἀντήλλαττον.

τὸν βράχον νὰ λατρεύω εἶνε κάλλιον

ἢ τοῦ Διὸς νὰ εἶμαι πιστὸς ἄγγελος.
νὰ δρίζω πρέπει οὕτω τοὺς ὑβρίζοντας.

Ἑρμῆς.

Εἰς τὰ παρόντα φαίνεται ὅτι τρυφᾷ.

Προμηθεύς.

Τρυφῶ ; τρυφῶντας οὕτω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς
νὰ δῶ, καὶ σὲ σὺν τούτοις ἅμα ἐννοῶ.

Ἑρμῆς.

Κ' ἐμὲ τῶν συμφορῶν σου αἰτιᾷσσί τι ;

Προμηθεύς.

Ἀπλῶς τοὺς πάντας ἀποστρέφομαι θεοὺς,
ὅσοι ἀδίκως, εἰ κ' εὐεργετήθησαν,
ἀσπλάγχχνως ἅμα καὶ κακοποιοῦσί με.

Ἑρμῆς.

Ἀκούω ὅτι πάσχεις νόσον οὐ σμικρὰν,

Προμηθεύς.

Ἴσως, ἂν νόσος ᾔηε τὸ μισεῖν ἐχθρούς.

Ἑρμῆς.

Ἀφόρητος θὰ ᾔηαι, ἂν ποτ' εὐτυχῆς.

Προμηθεύς.

ὦ μοι.

Ἑρμῆς.

Ὁ Ζεὺς τὸν λόγον τοῦτον ἀγνοεῖ.

Προμηθεύς.

Ἀλλὰ διδάσκει πάντα χρόνος ὁ πολὺς.

Ἑρμῆς.

Σὺ ὁμῶς ὅχι, δὲν νοεῖς νὰ σωφρονῆς.

Προμηθεύς.

Δὲν θὰ ᾔχαιρέτων καὶ τὸν ὑπηρέτην σέ.

Ἑρμῆς.

Οὐδὲν τῶν ζητουμένων, φαίνεται, θάπῃς.

Προμηθεύς.

Καὶ δὰ ὀφείλων χάριν τὸν εὐχαριστῶ.

Ἑρμῆς.

Ὡς τι παιδίον δῆθεν μ' ἐπερίπαιζες.

Προμηθεύς.

Καὶ παῖς δὲν εἶσαι σὺ κι' ἀνοητότερος,
ἂν παρ' ἐμοῦ νὰ μάθῃς κάτι προσδοκᾷς ;
οὐδεὶς ὑπάρχει τρόπος οὐδὲ βάσανα,
δι' ὧν θὰ μὲ κινήσῃ νὰ εἰπῶ αὐτὰ,
πρὶν νὰ λυθῶσι τὰ ἐπιβλαβῆ δεσμά.
λοιπὸν ἄς ρίπτῃ φλόγα τοῦ τὴν καυστικὴν,
λευκὴν δὲ μὲ χιόνα καὶ βροντήματα
ὑπόγεια τὰ πάντα ἄς ἀνακυκᾷ
καὶ ἄς ταραττῇ· οὐδὲν θέλει κάμψῃ με,
ὥστε νὰ εἰπῶ ὑπὸ τίνος πέπρωται

νὰ πέσῃ οὗτος ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ.

Ἑρμῆς.

Ἴδὲ λοιπὸν ἂν ταῦτα φαίνονται καλὰ.

Προμηθεύς.

Ἐγὼ ἰδὼ καὶ πάλαι ταῦτα βουλευθῆ.

Ἑρμῆς.

ὦ τόλμησον, ὦ μάταιε σὺ, τόλμησον
πρὸς τὰς παρούσας συμφορὰς νάρθοφρονῆς.

Προμηθεύς.

Μὲ ἐνοχλεῖς ματαίως κῦμα ὥς ἤχοῦν·
μηδέποτε νὰ φαντασθῇς ὅτι ἐγὼ
Διὸς τὴν γνώμην φοβηθεῖς θὰ γείνωμαι
θηλόφρων καὶ τὸν λίαν μοι μισούμενον
θὰ ἱκετεύσω λιπαρῶς, ὥσπερ γυνή,
ἐκ τῶν δεσμῶν νὰ λύσῃ ὅχι παντελῶς.

Ἑρμῆς.

Πολλὰ ὥς φαίνεται εἶπον καὶ μάτην θάπῃ·
οὐδὲν διότι λυώνει τὴν καρδίαν σου
οὐδὲ μαλάσσει μὲ λιτὰς· ἀλλ' ἐνδακὼν τὸ
στόμιον ὥς πῶλός τις νεόζευκτος
βιάζεσαι καὶ πρὸς ἡνία μάχεσαι.
σκληρύνεις ὅμως μ' ἀσθενὲς τὸ σόφισμα,
αὐθάδεια τῶντι εἰς τὸν ἄφρονα
καθ' ἑαυτὴν ἰσχύει ἥττον μνηδενός.
σκέψου δ', ἐὰν εἰς τοὺς λόγους μου καὶ μὴ
πεισθῇς,

ὁποῖος σ' ἄφρευκτ' ἔρχεται χειμῶν κακῶν
καὶ τρικυμίας· πρῶτα μὲν τὴν φάραγγα
μὲ κεραυνοῦ τὸ πῦρ καὶ μὲ βροντὰς αὐτὴν
θὰ σοῦ σπαράξῃ ὁ πατήρ, τὸ σῶμά σου
θὰ κρύψῃ καὶ ὁ βράχος θὰ σ' ἀγκαλιασθῇ.
ἀφοῦ δὲ συμπληρώσῃς χρόνον δὰ πολὺν,
εἰς φῶς θὰ ἔλθῃς πάλιν· καὶ πτηνὸν Διὸς,
αἰμοδιψῆς ὁ ἀετὸς τὸ σῶμά σου
θὰ κατατέμνη λάβρός εἰς τεμάχια
ἡμέραν πᾶσαν δαιτυμῶν ἐρχόμενος,
καὶ σοῦ θὰ κατατρώγῃ ἥπιρ μελανόν.
τοιούτου ἄθλου τέρμα μὴ περίμενε,
πρὶν τις θεὸς τῶν πόνων σου διάδοχος
φανῇ κ' εἰς Αἶδην νῆλθῃ τὸν ἀναύγητον
θελήσῃ καὶ Ταρτάρου εἰς τὰ ἔγκατα.
πρὸς ταῦτα σκέπτου· κόμπος ταῦτα δὲν εἶνε
οὐδὲ πλαστός ὁ λόγος, ἀλλ' ἀληθινός.
νὰ λέγῃ ψεύδῃ δὲν γνωρίζει τοῦ Διὸς
τὸ στόμα· πάντα λόγον ἐκτελεῖ· σὺ δὲ
καὶ πρόσθε καὶ σκέπτου, μηδὲ νόμιζε

ποτ' ἀνωτέραν εὐβουλίας οἶησιν.

Χορός.

Μὰς φαίνεται, ἄκαιρα δὲν λέγει ὁ Ἑρμῆς·
σ' ἐπρόσταξε τὴν οἶησιν νάφησης καὶ
τὴν εὐβουλίαν τὴν σοφὴν νὰ ἐρευνᾷς.
πιθοῦ· σοφὸς νὰ ἀμαρτάνῃ εἶν' αἰσχρόν.

Προμηθεύς.

Εἰς εἰδότα με τὰς ἀγγελίας αὐτὰς
κατεβόησεν οὗτος· νὰ πάσχη κακῶς
ὁ ἐχθρὸς ὑπ' ἐχθρῶν οὐδαμῶς ἀπρεπές.
κατὰ ταῦτα ἄς ρίπτεται μὲν κατ' ἐμοῦ
ἐλικόστροφος δίστομος ὁ κεραυνός,
ὁ δ' αἰθὴρ μὲ βροντὰς καὶ ἀνέμων σεισμὸν
ἄς σπαράσσειτ' ἀγρίων, κ' ἐκ βάθους τὴν γῆν
ἄς κραδαίνῃ πνοὴ ἐκ τῆς ρίζης αὐτῆς·
τῆς θαλάσσης δὲ ῥόθιον κύμα τραχὺ
ἄς συγχύσῃ τῶν ἄστρον τοὺς δρόμους αὐτοὺς
τοῦρανοῦ καὶ εἰς μέλανα Τάρταρον μοῦ
κατὰ κράτος ἄς ρίψῃ τὸ σῶμα εἰς σκληρὰς
τῆς ἀνάγκης τὰς δίνας· οὐδὲν ἔμε
δὲν θὰ δύναται νὰ θανατώσῃ.

Ἑρμῆς.

Καὶ τῶντι τοιαῦτα τῶν φρενεβλαβῶν
τὰ βουλεύματα ὅπως κ' οἱ λόγοι αὐτῶν.
ἐπειδὴ καὶ ἡ τύχη αὐτοῦ ἡ σκληρὰ
τί ἐλλείπει νὰ μὴ τοῦ συγχύσῃ τὸν νοῦν ;
τί πράττει μικρὸν τὴν μανίαν αὐτοῦ ;
σεῖς τοῦλάχιστον ὅμως χωρεῖτ' ἀπ' ἐδῶ
αἱ συμπάσχουσαι εἰς τὰ παθήματα· αὐτοῦ
μὴ τὰς φρένας ὑμῶν φρικαλέας, βροντῆς
μουκνημὸς αἰσχροῦς ἡλιθιώσῃ.

Χορός.

Νὰ μοῦ πῆς ἄλλο τι καὶ νὰ μὲ παραινῇς,
καὶ θὰ πείσῃς· διότι οὐχὶ ἀνεκτὸν
εἰς τὸ μέσον παρέρριψας λόγον αὐτόν.
πῶς προτρέπεις ἐγὼ τὴν κακίαν νάσκῳ ;
ὅ,τι εἶνε ἄς πάθω μ' αὐτόν, ἐπειδὴ
τοὺς προδύτας πολὺ ἔμαθον νὰ μισῶ,
καὶ δὲν εἶνε αὐτῆς
ἄλλη νόσος ἢν μάλλον ἀπέπτυσα.

Ἑρμῆς.

ἐνθυμεῖσθε λοιπὸν ἃ προλέγω ἐγὼ,
μὴ μεμφθῆτε δὲ τύχην ὑπὸ συμφορᾶς
θηρευθεῖσαι, μηδὲ νὰ εἰπῆτε ὁ Ζεὺς
πῶς σᾶς ἐρρίψεν ἐν ἀπροόπτῳ κακῷ.
μὴ δὲ τοῦτ' ἄλλ' αὐτοὶ ἑαυτὰς, ἐπειδὴ

καὶ ἐν γνώσει, ἐξαίφνης δὲ ὅχι ποσῶς
οὐδὲ λάθρ' εἰς ἀπέραντον δίκτυον σεῖς
συμφορᾶς θάμπλεχθῆτ' ὑπ' ἀνοίας.

Προμηθεύς.

Καὶ τῶντι σαλεύεται πράγματ', οὐχὶ
μὲ τὰ λόγια ἢ γῆ·
καὶ βρυχώδης ἡχὼ βουβίζει βροντῆς,
ἐλιγμοὶ δὲ διάπυροι τῆς ἀστραπῆς
διαλάμπουν καὶ στρόβιλοι κονιορτοῦ
περιστρέφονται κύκλῳ καὶ ἀνέμων σκιορτοῦν
πρὸς ἀλλήλας παντοίων ὁμοῦ αἱ πνοαί.
ἐπανάστασιν ὅλως στοιχείων δηλοῦν.
μὲ τὸν πόντον δὲ ἅπας ταραχθῇ αἰθὴρ·
ἡ τοιαύτη βιζία ὁρμὴ ἐπ' ἐμὲ
ἔρχεται τοῦ Διὸς φοβερὰ φανερώς.
ὦ σεπτὴ ἐμὴ μήτηρ, ὦ θεῖε αἰθὴρ,
ὅς κοινῶς περιστρέφεις εἰς πάντα τὸ φῶς,
πόσον ἄδικα, βλέπεις με, πάσχω.

(Ἐπεταὶ ἀνάλυσις τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

Ἡ προνοητικὴ φύσις διέπλασε, Κύριοι, τὸ
σῶμα τῆς γυναικὸς πρόσφορον εἰς τὴν προώ-
ρισται λειτουργίαν, εἰς τὴν προαγωγὴν δη-
λονότι νέου ὄντος. Τοιουτοτρόπως τὸ μὲν
ἡμισυ ἀνώτερον μέρος τοῦ γυναικείου σώ-
ματος εἶναι στενότερον τοῦ ἐτέρου καὶ κα-
τωτέρου ἡμίσεος, μικρότερα δηλαδὴ καὶ
στενότερα ἡ κεφαλὴ, τὸ στῆθος καὶ αἱ ὠμο-
πλάται, πλατυτέρα δὲ ἡ κοιλία, ἡ λεκάνη
καὶ οἱ μηροί, ἵνα οὕτω διατηρεῖται ὁ ἀναγ-
καῖος χώρος διὰ τὸ ἔμβρυον· συνάμα δὲ τὰ
ὅσῃ, οἱ χόνδροι καὶ οἱ σύνδεσμοι οἱ ἐνοῦν-
τες καὶ συνδέοντες αὐτὰ εἰσὶν εὐκίνητοτε-
ροι καὶ μαλθακώτεροι, ἵνα οὕτω διανοίγῃσιν
εὐκολώτερον τὴν ὁστέϊνον λεκάνην ἐν ὥρᾳ
τοῦ τοκετοῦ. Τοῦναντίον τὸ σχῆμα τοῦ ἀν-
δρὸς ὁμοιάζει πρὸς κῶνον ἀνέστραμμένον·
τούτέστι ὁ ἀνὴρ ἔχει εὐρυτέραν κεφαλὴν,
εὐρυτέρης ὠμοπλάτας καὶ εὐρύτερον στῆθος,